

ספר

תורת זבח

כולל

הלכות שהיטה כיסוי דם, טרפות הריאה,
וניקור .

ויפרד לשלשה ראשים

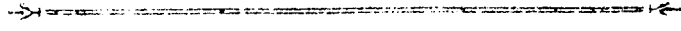
השם האחר **מוזבח העולה**, הוא העולה בדרך סלולה
לפסק הלכה מחזורת כשמלה. מוזקק שבעתים. גדולי
הפוסקים אשר לנו לעינים :

ולמען עמוד על דעתם. ולדעת ספיר גורתם. מקבת בור
נקרתם. ואיה בדררו קודש יסודתם. הודאים יתנו ריח .
מקצה מזה **ביסוד המזבח** :

ומקצה מזה קצת חידושים. בדברי רבותינו הקדושים להעיר
לבב האנשים. שוחרי הצדק והאמת דורשים. יראו כשם
העלה שלמה . אשר העלתי בעורת ה' יתברך שמו .

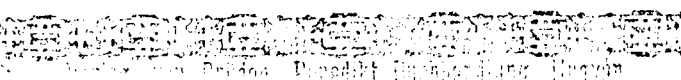
אנו הצעיר שלמה נאצצפריד בעהמ"ח ספר קטת הסיפר ח"ד
ח"יב פני שלמה. להם ושמלה קצור שלחן ערוך, ארלי שם
ואפריון. מלפנים בק"ק ברעואוויטן זמנת בק"ק אינוואר .

ומהיות שכתבו הפוסקים כי ראוי לכל שייב לחזור הלכות שייב
בנל שלשים יום לכן חלקתי כן. להיות לו לנביל ולחיק קבוע
מה שיחזור בכל יום וינטור כל ההלכות בכל חדש :

נדפס כבר ארבעה פעמים וכעת נדפס בחדש בחיקוטם כהנה מרוקת אצל הסוחרים
בלייער ע"ש קאהן בק"ק מונקאטש.

שנת תרנ"ג לפ"ק

הן גלוי וידוע לכל בית ישראל את הכתוב בתוה"ק ארור משיג גבול רעהו . וכן הוא מדינת
דמלכותא . והנה כעת נתתי את הרשיון לחתני הרב וכו' מהו' גרשון וואקף
בנעט כ"י . להדפיס את חיבורי הנוכחי מחדש עם התיקונים אשר תקנתי בו כעו"ס .
ולזולתו אסור להדפיסו מכלי רשות ממנו או תבאוי כמו :

ולהשומע יוכעס ותנא עליו כרכת טוב :

המחבר

אמר המחבר

הנה סי' לנגד עיני ס' שו"ת ליקושי צבי אשר בו קונטרס מיוחד כהשגות . על
ספרי הנוכחי כחזק מקומות וענתי בן כתריו . ות"ל משנה לא זזה ממקומה :

הכמת הגאונים המפורסמים נ"י

בע"ה

בע"ה

בהיותי פה במרחץ (סאכרנין) חילקם
 לכאן ידידי הרב המאוהב נ"י החריף
 ובקי מו"ה **שלמה ג"פ** כ"י וכידו חיבור
 על הלכות שו"ב ופיינתי בו ורליתי כי דבר
 דבור על אופניו ורלוי להפילו בישראל וגם
 חנכי לקחו כמחיר אשר יוסת עלי בל"ג .
 דברי הבאעה"ח יוס"ח שופטים חר"ז לפ"ק .

סק' חיים האדברשטאם

(הוא הגאון האב"ד דק"ק סאלו והגליל י"ז) :

לחבר קילורים אבל אין לסמוך כלל עליהם וכמה פעמים שגו בהנחתם כאשר יראה
 המעיין בדבריהם . ואולם הרב המאוהב נ"י מוכר"ש כ"י בספרו סזה לירף וזיקק דברי גדולי
 האחרונים והוליא סלת נקיה בדיונים . וטעמיהם ומקוריהם בלדס בקילור . וגם במקומות
 הסלה פנינים כי ירד לעומק דבריהם וכשא ונתן בהם כיד ה' הסוכה עליו . והנה מה
 טוב ומה נעים כי יוליא לאור דבריו ההם ישמחו ויגילו בהם הנגשים אל מלאכת הקודש
 וזכחי זכה להאכיל בית ישראל בשר שחוסות כשרות . כי ימלאו דברים לחים וזכים . וגם
 המפיינים יעללו ויגילו בפיונים באשר הפלה שלמה הרב המאוהב נ"י לואת הגם כי לא
 יכולתי לפיין בדבריו רק זמן מועט כבר אחמתי נברא ואחמתי ספריו ויכרך ה' כל אשר
 יסי' בעוצריו להפיץ פנן אורו יגדל ה' כבודו ויקרו :

דברי סכות חיוס יוס"ה כ"ג מנחם חב חר"ז לפ"ק . סה ק"ק אונוואר יע"ח

סק' מאיר איש חופקי הנ"ל .

הרב המאוהב נ"י חכם וסופר . אשכול הכוסר .
 כקש"ח מו"ה **שלמה ג"פ** כ"י
 הרב דק"ק ברפזוויתן יע"ח . ה"ה ס' עמו
 ולכד קריח ספר . בספרו קסת הסופר, ויתן
 עליו מנועמו . בספרו פני שלמה . ופתח
 כוסף ידו לכתוב שלשים כמותות ודעת .
 דריני שו"ב . הגה בהלכות האלו חלו בהן
 ידים . מהם גדולות ורחכות חכרו גדולי
 ישראל זיע"א ברוב חכמהם ועיונם הזך אבל
 לא יחכנו מספי עומקם ורחבם לפני זוכחי
 זכה אשר קלרה דעתם לירד לעומק דבריהם .
 וגם שו"ב יודעי ספר ולשון קרכו אל המלאכה

לחבר קילורים אבל אין לסמוך כלל עליהם וכמה פעמים שגו בהנחתם כאשר יראה
 המעיין בדבריהם . ואולם הרב המאוהב נ"י מוכר"ש כ"י בספרו סזה לירף וזיקק דברי גדולי
 האחרונים והוליא סלת נקיה בדיונים . וטעמיהם ומקוריהם בלדס בקילור . וגם במקומות
 הסלה פנינים כי ירד לעומק דבריהם וכשא ונתן בהם כיד ה' הסוכה עליו . והנה מה
 טוב ומה נעים כי יוליא לאור דבריו ההם ישמחו ויגילו בהם הנגשים אל מלאכת הקודש
 וזכחי זכה להאכיל בית ישראל בשר שחוסות כשרות . כי ימלאו דברים לחים וזכים . וגם
 המפיינים יעללו ויגילו בפיונים באשר הפלה שלמה הרב המאוהב נ"י לואת הגם כי לא
 יכולתי לפיין בדבריו רק זמן מועט כבר אחמתי נברא ואחמתי ספריו ויכרך ה' כל אשר
 יסי' בעוצריו להפיץ פנן אורו יגדל ה' כבודו ויקרו :

להחיר הכל ביתר
 טעם נכון לאסור
 הממרים יכ"ג ואסר'
 ד"ג אסור החלב
 ימרת : [ד] ג"י כו'
 כ"ס"ט ס"ק ט"ו
 כתנתי בזה הטעם
 מהכ"ה ע"ס . זל"ע
 ל"ד ר"ח"ג נס נכמה'
 שמה ש לבדוק
 הרי"א חס רז"ל לאכול
 החלב ככתוך ג' ימים
 וזל"א שמתנו מעולם
 ו"ל זל"ע ודו"ק :

נימין כיון שיש שם
 כמ"ש ה"ז משום
 הורדא הראויה ורז"ל
 שמתולס כמו בכל
 ג שחט בהמה ורוצה להשליך הריאה ולא
 לברקה כדי להתיר החלב והבשר יספור
 לעבדים . אם אין לו רק חלב (טו) שנחלב
 קודם ג' ימים מותר לעשות כן . אבל בשביל
 החלב (טו) [ד] שבתיך ג' ימים (ז) אסור
 לעשות כן (תשובה הנ"מ) :

ד בהמה שיש בה איזה חשש ורועתא כגון
 חולי השיעל שקורין הוכס וכדומה שזהו
 ס"י שנודכה הריאה אין לאכול החלב אפי'
 בחייה (ג"ל נסש טעם יעקב) :

יוב"ל (הוא יום ה' זכ"ס וכשכ"ח רק יום א' יחזור נס זה בע"מ) :

מו סדר הניקוד מחלק הפנים ובו י"ז טעמים :
 א הטוקר את הבשר מתחיל בראש וחותר אותו לשנים ומוציא
 המוח ומעביר הקרום שעליו ואח"כ הקרום הרבוק בעצם הגלגולת
 ונוטל הלחיים בידו ומחתך משני צידי הלשון ומוציא גיד א' מזה
 וגיד א' מזה ומחתך בסכין תחת שורש הלשון ומוציא סמנו חוש של
 דם . גם נוהגין לחתוך מן הלשון עצמות שנקראין שריפה ביינדליך
 והמה לעומת החיטון הנ"ל גם נוהגין לחתוך (ב) כיסוי הגרגרת
 הנקרא בליז צעפיל . ויורד משם לגרגרת למקום שחיפה ומוציא
 משם ב' גידין מצד זה סמוך לבשר ובי גידין מצד זה סמוך לבשר
 גם יחתוך (ג) הגרגרת וכן הושט לשנים :

ב ינטל את הסכין ומחלק בין הכתף לנוף ומתחיל בראש הכתף
 באצבעיתה ומחתך ימוציא גיד עב ולבן וסוליד הסכין עד קצות
 היר

המנה אחז חולי לכן יש להחיר החלב שקודם ג"י כמו בהגולד סי המכה : (יד) כחילוף הזורות .
 גאלו כ' ה"ש דמכתבא שיכולין להטעות כג' ימים ולכך אין לאסור יומת : (טו) שנחלב קודם
 ג"י כו' . משום דעיקר החשש הוא משום סירכות אבל לחסר ויתיר מן הכתן לא חיישינן :
 (טז) שכתוך ג"י כו' ואין להחיר גם של חוך ג"י ע"י השלכת הריאה ולסמוך על החזקה
 דרוב נכמות כשרות כמו בכל חלב שאנו אוכלין כחיי הנכמה מטעה חזקה זו ולא חיישינן
 לסירכה שאני החס דאי אפשר למינדקא כחייס סילכך סמכי' אחזק' אבל כשהיא שחוטת
 לפנינו לא סמכינן אחזקה שאפשר למינדקא : (יז) אסור לעשות כן . ואם עבר ועשה כן
 ג"כ מחמיר כחשו' הכ"ה אבל ככ"א כתב דכדיעבר יש להקל חס לא סכר כמזיד על דברי
 חכמים ע"ס :

מז (ח) כיסוי הגרגרת האסור משום מילוח שהוא החיר מלא ליחזת ורירין . טעם אחר

משום שיש לו ראש ואין הדם יוצא משם לא ע"י הדחה ולא ע"י מליח ולכך מותרין אותו כדי שלא ידע. וזוהי הטעם נוהגין לחתוך העוקן מראש הלשון כדי שיהיה הדם: (ב) הנגרר וכן הושע. משם דם הנקרא בתוכן: (ג) חוט כסול. כתבו ספרו הקורא שלריבין לדעת שזה החוט הוא כסול א' לכן ואחר הדם ונראין כא'. ומי שאינו יודע יוכל לרא' לירי

היד סמוך לעצם וימשוך כל הנדר ההוא עם כל החושין והנמשכין עמו וצריך לשקוע הסבין בהכתף יפה עד שיעקר אותי הנדר והחושין הנמשכין עמו מעיקרן וכשהוא מחלק בין הכתף לנוף צריך לשקוע הסבין בשפת הכתף סמוך לש"רה ויעקר שורש ניד זה שהוא שם. וכן לכתף השני:

ג ואח"כ חותך את החוית לשני צדדים ומאותו בשר ארום הסמך לחזה מוציא (ד) חוט כסול שאותו מקצת החזה עד קצתו. וכן מן החזה השני. ואח"כ מתחיל ממקום סיום הניד שמוציא מן החזה ומקליף בידו (ו) הקרום של הכסלים וצריך ג"כ לחתוך ראשי העצמות משני קצות הכסלים והמה רבים ולבנים:

ד וכשמקליף נראין ראשי החושין שהן בכסל ונמשכין מאליהן (ה) בהיותו חם והן שלשה סימין ושנים משמאל שלשה סימין מתחלקין לשנים שנים ושנים משמאל מתחלקין לשלשה שלשה (ו) ונוהגין לנקר בכל צד ג' צלעות:

ה במקומות שאין אובלין חלק האחוריים נוהגין להניח הצלע הימני לחלק האחוריים והבשר שבין צלע י"ב לצלע י"ג צריך ג"כ קצת ניקור ומפשיטין השל"ים העור הרק מעליו שהוא קרוב לחלב הכסלים ומכ"ש בשר שסמוך לבטן בטביר שקרוב מאוד לחלב הפריסה וצריך השגחה להפשיט משם השל"ים ההוא. ונס מנקרים איוה נירידם בין צלע לצלע הנידרים מהחזה (משינס משינס סופר ק"י סימ עינס):

ו חלב שעל המסס ובית הכיסית וכן חלב הדבוק לברם (ז) שתחת הפריסה אסרו ונוהגין לפתוח הכפולים ולהסיר משם החלב: ז הקרום שעל השחול והחושין שבתוכו אסרין. נוטל ראש הנדר שבתוך השחול ומשוך אותו ונמשכין עמו ג' חושין שבתוך וצריך לזוהר (ח) שלא יפסוק שום חוט מהם ואם נפסק צריך לשרש אחריו: ח הכוליא יש עליה שני קרוצים ושניהם אסרין וכן החושין שבה אסרין. נוטל הכוליא ומעביר קרום העליון ואח"כ נוטל סבין ומחתך ומעביר הקרום שיש על כל אחת ואחת ומחתך בתוך הכוליא ונוטל השורש של הנדר מתוך הכוליא עם קצותיו הנראין מבחוץ. ט יתרת הכבר צריכין לנקר הקרום העליון שלצד הכבר ונגז השימין שתחת זה הקרום והמנהג לנקר גם צד השנים שלצד הריאה: חלב

(י) ונוהגין כו'. משום שהדבר מסוד לכל ואין הכל מכוונים בין ימין לשמאל: (ז) שתחת הפריסה. ט"ו קרום פרום על הכרס וקירין אח"י עריסה לייליד כלא' או נע"ץ ומחת אותו הקרום יש חלב דבוק בנרס עליו ואינו רגילו משרים והבי קימ"ל: (ח) שלא יפסוק כו' ולכן

מזבח העולה מו

יסוד המזבח

ולכן יש לחזק לנקר הסמול בעודה חס כרי טיבא נקל למסוך המוטין : (ט) מסכי כו' וגם שאין מוחזקין הלז שחסור מצי' אלא גורד לזומו כסכין ואין בו דוחקא דסכינא ואפי' משתכח דלית ביה דוחקא דסכינא כדיעבד מותר בדה' וקרי כל ישראל כסנו להדיא

י חלב הקובה בין שעל הקשת בין שעל היתר אמיר וצריך להסיר הקרום והחלב שתחתיו : הכשר ונכון ללמד חלב שאלך שומן הוא ומותר וי"א שראש המעי שצריך ונמש' ואילך שומן הוא המעי שיוצא בו הרעי שהוא סוף לנרור החלב שעליו הוא המעי שיוצא בו הרעי שהוא סוף המעיים ויהא שמים יוצא ידו שניהם לנרור אירך אמה מכאן ואורך אמה מכאן וי"א שאינו צריך אורך אמה ממש לכן נהגו להקל למדוד בורוע ואין מצריכין אורך אמה בצמצום וא"צ להסיר רק הקרום עם הרבוק בו שעל אורך אמות אלו אבל לא השומן הרבוק שבחיא שתחתיו וכן נהגין . רק שמסירין מן הטבחיא נ"כ חוט אריך שמונת עליו עם השומן שאצלו ואם הטבח משך הרקין מן הבהמה בעורו חמין ישאר החלב שעל ראש הרקין עם הדורא דכנתה ולכן תבא לאכיל מן הדורא דכנתא ונרור אמה . מן החלב לצד הקיבה ואם לא נותע מקומו צריך לנרור וללחץ סביב עוביו כדינר זהב במקום שנסתפק בו ונהגו במדינות אלו להסיר הקרום שעל כל הרקין בהדורא דכנתא דעגל במשום שנשאר הרקין עם הדורא דכנתא ואוכלין הכל ביחד ע"כ נהגו שמסירין כל הקרום שלא יניחו גם כן שעל ראש הרקין ונהגו ליקח הקרום משני צדדיו משאיכ בכבש שאין דרכן להניח ביחד וניכר ראש הרקין כי"נ טעם המנהג אבל יש להחטיר וליקח הקרום בשני צדדיו גם בכבש (למין כהה"ל זיל

נסימן ס"ד) ודין שימן הכנתא עיין ביו"ד סי' ע"ה סי' ז' יב חוטי הרקין שהן בתוך שומן הרקין כמו בית עכביש מסיבין זה ביה אמירין משום דם וצריכין להסיר . ונהגו להסיר נ"כ חוטין שאחוריו האונים ואינו אלא חיסרא בעלמא :

ג קרום שע"ג בוצי זכר אסור . ונהגין לנקרם אף כשהן פחיתין משלשים יום . וזבן להסיר משם הגיד הגדול ולחתיך בהם חרבה התיכות :

ד נהגו ליקח מן הכתף הבשר שקורין דריזו ואין בו איסור רק משום מיאים וכן נהגין להסיר העינוניתא דורדא ולהשליכה ואין איסור בדבר . וכן נהגו לחתיך בין הפרסות של רגלי הבהמה ולהסיר משם בשר לכן יורד משום מיאים ואם לא עשה כן אין לחוש :

ה סכין בחלב מנקחו בו : מצני שנותנים בנר על הירכים וכל שעה שנוגע בקרניתך שלשה ימים אין לאסור בריעבד אלא מנקרו אחר כך ושורו :

ו נהגין לנקח בשר בייט אצילו נשחט מעיי"ש וטוב לשנות קצת אם אפשר (לוי"ט סוף סי' ת"ק ג"ע) :

א"ה נדעם היה לכתוב גם סוד הניקור מהמלך סלמוריים אלל גדול אחד סימ"י יעניי להסך ידי מוז שגיא כח חי עולמים . לך נאה השיר והשבה . משני אתה ותעורני ברחמים . השלש ספרי . זרת זכ :